

tis observantissimum, ut ostendit Spondan. *d. anno 325. num. 12. & 13.* credendum non est.

Ad Num. 2.

26 In quatuor primariis generalibus Synodis secundo loco Constantinopolitana recensetur, *cap. 1. vers. Secunda Synodus, 15. dist. 1. Nos redientes 6. §. Suscipimus, l. 1. §. Sequentes, C. de Summa Trinitate, 1. Quicumque 8. C. de heretic. quæ anno Christi 381. Pontificatus Damasi 15. Theodosii senioris 3. habita est ad hæresim Macedonii extirpandam & extinguendam, auctoritatem quidem præfati Pontificis, curante, petente, & favente eodem Theodosio, in qua septem canones editi sunt à 150. Patribus qui ad illam convenerunt. Onuphr. in *Chronic. anno 381. Azor. Instit. Moral. part. 2. lib. 5. cap. 16. versic. Secundum, August. Barbosa cum aliis in collectan. ad cap. 1. num. 26. Carrill. Annal. anno 381. Theatrum vitæ humanæ lit. C. pag. 332. Jacob. Gualter. in *Chronic. ad ann. 400. pag. 286. Card. Baron. Annal. Ecclesiastic. tom. 4. anno 381. n. 17. Spondan. in ejus Epitome, eodem anno, num. 2. Illefcas Histor. Pontific. lib. 2. cap. 6. Padilla in Chronographia Concilior. fol. 13.* Quo ejus anni tempore Concilium sit inchoatum, ac absolutum, tradit Spondan. qui sentit sub finem anni initium accepisse, et si alii opinentur, mensè Maio ceptum celebrari, & usque ad finem Julii perductum, quæ fuit sententia Socratis, quam Spondanus rejicit in margine *d. num. 2.* nixus literis Synodalibus ad Damasum, quæ sunt apud Theodor. *lib. 5. cap. 9.***

Ibi: *Sunt qui existiment, hanc Synodum celebratam.*

27 Omnes ferè, quos proximè laudavimus, huic adhærent sententiæ, asseverantes hanc Synodum celebratam anno 381. Quoad annum Imperii Theodosii Baron. *ubi sup.* & Spondanus tertium fuisse volunt; nam Theodosius creatus est Cæsar à Gratiano Imperatore anno 379. die 16. mēsis Januarii, Spondan. post Baron. *cod. an. n. 2. Gualter. sup. pag. 289.* & hujusmodi amplectimur computationem, quanquam Onuphris aliter sentiat, quem sequuntur Azor, & Author Theatri vitæ hum. *ubi nuper.* Est animadvertendum, quod anno 383. ejusdem Theodosii jussu congregata est Synodus, ut ex aliis testatur Spondan. *cod. anno, n. 7.* unde oriri potuit occasio, ut anno 383. generalis Synodus tribueretur per æquivocationem, cum utraque Constantinopoli celebrata sit.

Ibi: *Illud sanè apud omnes absque ulla controversia.*

28 Gratiani obitum contigisse anno 383. tenent Card. Baron. *cod. anno,* & post eum Spondan. *n. 4. Jacob. Gualter. sup. pag. 289.* & sic jam peracta Constantinopolitana generali Synodo, occisus est ab Andragathio Duce octavo Kalendas Septemb. Spondan. *ubi proximè, Theatrum vitæ hum. lib. 1. pag. 619.* ubi de modo necis per prodicionem perpetrata, quod notat Illefcas *lib. 2. cap. 6.*

Ibi: *Scribit enim Valenem occisum fuisse.*

29 Valens sagittâ prius percussus, vivus combustus à Gothis interiit anno 378. quinto idus Augusti,

quinquagesimum ætatis annum agens, Imperii decimumquartum, superadditis quatuor mensibus aliquotque diebus, ut ex pluribus observat Spondan. *an. 378. n. 6.*

Verf. *Huic Synodo.*

Quinquaginta supra centum Episcopi orthodoxi ad Constantinopolitanam hanc Synodum convenerunt, ut constat ex juribus, ac authoribus, quorum meminimus *n. 26.* & inter eos egregii enumerantur viri, ut Timotheus Alexandrinus Antistes, Meletius Antiochenus, Cyrillus Hierosolymitanus, Acholius Thessalonicensis, Gregorius Nyssenus, & alii. Verum Imperator spe ut Macedoniani sive Semiariani hæretici ad Fidem reducerentur, ex illis triginta sex adesse curavit, ex quibus posteriores fuere Eleusius Cyzicenus, & Marcianus Lampfacenus. Ita Spondan. *anno 381. num. 2.*

Verf. *In qua Macedonius hæreticus debitam, &c.*

Vide jura, & Authores laudatos supra, *n. 26.* causa enim præcipua ut Concilium convocaretur, hæresis Macedonii fuit. Illefcas *d. cap. 6.* quæ cum pluribus aliis damnata est. Spondan. *ubi proximè, n. 4.* Præterea confirmatum est Symbolum Nicæni Synodi, cui addita sunt verba illa: *Et in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit, qui cum Patre & Filio simul adoratur, & consubstantialis, qui loquutus est per Prophetas: quæ de Spiritu Sancto prætermissa erant in illa Synodo, quia tunc temporis nullus adversum illius divinitatem quicquam excogitaverat; quod Symbolum à Gregorio Nysseno scriptum fertur; sed illi hæretici, qui Concilio interfuere, renuerunt subscribere.* Spondan. *d. n. 4. Card. Baron. an. 381. n. 19. Barbosa in collect. ad c. 1. n. 27. & alii quos dedimus n. 26.* Sed & alia expedita sunt, septemque canones editi, de quibus per Baron. & Spondan. anno 381. Azor. *Instit. Moral. p. 2. lib. 1. c. 16. vers. Secundum, Theat. vitæ hum. lit. C. pag. 332. Illefcas d. cap. 6. Padilla in Chronographia Concilior. fol. 13. & hoc Concilium continetur 1. tom. Concilior.*

Ibi: *De hoc Synodo D. Gregorius epist. 195.*

Extra controversiam est, Damasum confirmasse Constantinopolitanam hanc Synodum, quæ ejus auctoritate indicta est, de quo testantur omnes pronuper laudati. Quod autem objicitur ex D. Gregorio à D. Covar. ut idem ait, accipiendum est de ea parte Concilii, qua primatus inter Patriarchas Constantinopolitano concessus in præjudicium Alexandrini fuit; nam quoad Fidei dogmata omnino approbatio Pontificis accessit, ut observant Barbosa *sup. n. 27. Spondan. anno 381. n. 6.* quam confirmationem per D. Ambrosium impetratam asserit Padilla *sup.* Vide *sup. cap. proximo, n. 177. & 180.* quæ notata sunt circa canonem istum de prærogativa Ecclesiæ Constantinopolitanæ, ex quibus & traditis hinc planè convincitur, aut nihil hac de re in Synodo hac constitutum, aut si aliquid decretum fuerit, non tamen à Pontifice approbatum.

Quoad locum autem celebrati Concilii vide præmissa supra, *cap. proximo, num. 176.* ubi de urbe Constantinopolitana, in qua D. Petrus Ecclesiam erexit, Antistitemque constituit, Spondan. *in Epit. Baron. anno 44. n. 14. & cum Severus Imperator*

perator eam civitatem post triennem obsidionem caperet, Ecclesiam Byzantii (sic tunc temporis Constantinopolis vocabatur, ut diximus *d. n. 176.* subjecit Heraclensis, sicut urbem eandem Heraclæ: postea verò cum Constantinus, mutato nomine eam urbem ampliaret, Byzantium, Heraclæam, ejusque Ecclesiam submisit Constantinopolitanæ urbi, & Ecclesiæ, Spondan. *anno 179. n. 1. & an. 314. in fin.* cujus reedificationem suscepit Constantinus divinis instructus auspiciis, ut refert Spondan. ex aliis *anno 324. n. 31.* ad quæ respicere videtur Justinianus *in l. 1. §. Romanâ, C. de veter. jur. enucleando,* dum ait, novam Romam, id est Constantinopolim, Deo propicio, melioribusque auguriis conditam, quam veterem Byzantium verò aliquando urbs fuit nobilissima in Thracia, antiquitate, & amplitudine celestis; sed jam plurimum decreverat, cum à Constantino instaurata est. Spondan. *ubi proximè.*

Ad Num. 3.

34 Gelasius antiquitatis ordine tertio loco memorat generalem Synodum Ephesinam, pariter ac superiores venerandam, quemadmodum utique recensetur in Imperatorum constitutionibus, quas dedimus supra, *n. 7. & 26.* & ab Authoribus illi eò laudandis. Hanc nutu & auctoritate Pontificis Celestini I. convocavit Imperator Theodosius junior, qui anno 430. per suas literas Episcopis Orientalibus & Occidentalibus intimavit, ut in diem Pentecostes anno proximo sequenti Ephesi convenirent Concilii universalis celebrandi causâ, quod concurrentibus plusquam ducentis Præsulibus tempore præfinito, initum est ad evertendam Nestorii hæresim, quæ acriter ingruerat, illudque inchoatum est die 22. mensis Junii, Præside Cyrillo Episcopo Alexandrino, Sedis Apostolicæ Legato, in quo editi sunt canones 6. ultra damnationem Nestorii, & confirmationem Symboli Nicæni. Hæc planè constant ex actis ejusdem Synodi Ephesinæ, quæ extant *sub tom. 2. Concilior. in edit. Parisiensis, Card. Baron. Annal. Ecclesiastic. tom. 5. an. 431. n. 7. & 8. Spondan. in ejus Epitome. an. 430. n. 8. & anno 431. n. 3. Card. Jacobat. de Concil. lib. 1. tit. 7. vers. 3. Card. Bellarm. tom. 1. lib. 1. de Concil. cap. 5. vers. Tertia Synodus, Azor. Instit. Moral. p. 2. lib. 5. c. 16. vers. Tertium Concilium, Carrill. Annal. anno 431. Onuphr. in Chronic. Aug. Barbof. in collect. ad cap. 1. n. 28. & 29. 15. dist. Theat. vitæ humanæ lit. C. pag. 332. vers. Tertium Concilium, Jacob. Gualter. in Chronic. ad annum 500. pag. 360. Padilla in Chronographia Concilior. fol. 19. Illefcas Histor. Pontific. lib. 2. cap. 12.* Ex his autem aliqui tradidere, Concilium hoc celebratum esse an. 430. ut Onuphris, quem sequuntur Azor. Theat. vitæ humanæ, & alii: plerique tamen in annum 431. id transferunt, ut Baron. Spondan. & Gualter. Sed ita poterit concordari dissensus, ut initium Concilii constitutur eo anno, quo Imperator convocavit Antistes, effectus verò ac finis sequenti ascribitur, nempe 431.

Ibi: *Verum apud omnes constat hanc Synodum.*

35 Omnes pronuper laudati tenent sub Celestino I. Pontifice, & Theodosio juniore Imperatore Ephesinam hanc Synodum inceptam, ac ad finem perductam, quod evenit, ut assertum est, anno Christi 431. Pontificatus Celestini 8. Imperii Theodosii *D. de Faria Nova Addit. ad Covar.*

junioris 24. juxta computationem Card. Baron. & Spondani. Hic autem annorum numerus complectitur totum tempus, quo Theodosius imperatoria dignitate gavilus fuerat, etiam superstitè Honorio patruo ipsius. Quæ ut apertius percipi valeant, adnotare oportet, Theodosium seniore obisse anno 395. Mediolani cui Arcadius & Honorius successerunt, quorum prior Orienti, posterior Occidenti dominatus est. Card. Baron. *anno 395.* & ibi Spondan. *n. 3. & 4. Gualter. sup. ad ann. 400. pag. 291. Carrill. anno 395.* Arcadius è vita creptus est an. 408. qui unâ cum parte Theodosio imperaverat annis 12. & post ejus interitum annis 13. mensibus 3. diebus 15. Reliquit filium Theodosium juniorem, tunc agentem ætatis octavum annum, quem sub cura & patrocinio Ildigerdis Persarum Regis constituit, ut à patruo Honorio, quem illi infensum timebat, tueretur. Card. Baron. *an. 408. tom. 5. ubi Spondan. n. 1. Gualter. pag. 357. Carrill. anno 408.* (Ab hoc anno tempora Theodosii junioris si dinumerentur usque ad annum 431. quo Concilium Ephesi peractum est, constat 24. annos præterisse, ut supra ex Baronio prænotavimus.) Honorius autem & Theodosius simul Imperio potiti sunt usque ad obitum Honorii, qui contigit anno 423. cui Valentinianus filius subrogatus est, Card. Baron. *anno 423. ibique Spondan. n. 1. Gualter. in chronic. ad ann. 500. pag. 357. Carrill. anno 423.* à quo ad tempus Concilii Ephesini octo anni sunt lapsi. Ex quibus apparet, Imperium Theodosii junioris dupliciter computari, vel à morte Arcadii patris sui, vel ab interitu Honorii patris: & hoc est, quod D. Covar. animadvertit hinc. Theodosius cum Valentiniano fratre patruæle clavum tenuit Imperii ad an. 450. quo mortem oppetivit, aut morbo confectus, aut ex equo inter venandum delapsus, vel fluvio submersus. Card. Baron. *Annal. tom. 5. & Spondan. in ejus Epit. anno 450. n. 3. Gualterius sup. ad annum 500. pag. 359. Carrill. anno 450. Anton. Contius in Falsis Consularib. qui tradit hunc Imperatorem anno 435. edidisse Codicem ab ipso Theodosiano nuncupatum: Celestinus verò è vita migravit anno 432. octavo idus Aprilis, Spondan. *anno 432. num. 2. Sed Illefcas sup. d. cap. 12. in fin. ad annum 435.* Pontificatum Celestini protelat. Consule etiam Cardin. Baron. Jacob. Gualter. Carrill. Onuphris, & alios, qui de Pontificum vitis scripsere.*

Verf. *In qua Nestorius damnatus est.*

Nestorius ex Germanicia urbe Syriæ oriundus, Presbyter Ecclesiæ Antiochenæ, monachalem vitam antea professus, Antistes Constantinopolitanus constituitur anno 428. Spondan. post Baron. *d. anno 428. n. 5.* Is eodem anno latentem animi labem patefecit, impiam admodum hæresim evomens, dum asseverabat B. Virginem Mariam Deiparam appellari non posse, & Christum Dominum in duas hypostases, ac personas distrahebat, duos Christos, & Filios duos constituens, unum Deum ex Patre Deo, alterum hominem ex Matre; quia Deus ex homine nasci non poterat. Quem errorem didicit ex Theodoro Mopsuesteno Episcopo, qui quinta generali Synodo, *act. 4.* Constantinopoli habita damnatus est, Spondan. *num. 6. cum seqq. Azor. & Theatrum vitæ humanæ ubi supra.* Hi errores damnati sunt, eorumque author Nestorius per Ephesinum Concilium, prius eo citato, Sedis Constantinopolitanæ privatione multatur, *M m 2* ejusque

ejusque libros comburi decretum est, ut patet ex actis ipsius Synodi, ac referunt Baron. anno 431. ubi Spondan. num. 8. cum alijs: & de hac Nestorii damnatione, ac de anathemate in eum lato, testantur etiam Justinianus in l. ult. §. fin. C. de Summa Trinit. Valentin. & Marcian. in l. Quicumque 8. C. de heretic. & in l. Damato 6. C. cod. cavetur, ut Nestorii sectatores Nestoriani vocentur, & quod ejus scripta publicè comburantur, juxta Ephesini Concilii decreta. Consule laudatos supra, num. 34.

Ibi: *Convenere autem in banc Synodum.*

- 37 De numero Sanctorum Patrum, qui Synodo Ephesinæ interfuerunt, variæ opiniones reperiuntur, prout D. Covarr. advertit: convenisse autem ducentos, aut plures aliquos, omnes ferè fatentur. Vide quos dedimus supra, n. 34. Nec defuerunt Episcopi qui cum Joanne Antiocheno Antifite partes Nestorii adversus Concilium sustinere numero 35. quos œcumenica Synodus anathemate percussit. Spondan. ex Baron. an. 431. num. 14. Convenerunt Sancti Patres in Basilica Dei Genitricis Mariæ, quæ ex eo Mariana vocabatur: & sacrosancta Evangelia ex inolita consuetudine in medio collocata sunt super sedem conspicuam. Spondan. num. 7. Barbofa supra, num. 24. Baron. d. anno 431. Acta Concilii Ephesini part. 2. in princ. tom. 2. Concilior.

Verf. *Mediame Cyrillo.*

- 38 Cyrillum Alexandrinæ Ecclesiæ Prælatum, ut Legatum Cælestini huic Synodo Ephesinæ præfuisse nullus inficiatur, & habetur in actis ejusdem Concilii, & in d. l. Quicumque, C. de heretic. tenentque omnes cumlati supra, n. 34.

Ibi: *Hi verò Authores Arcadii.*

- 39 Arcadium Episcopum memorant Baron. d. anno 431. & Spondan. ibi, num. 3. Hic cum Projecto Episcopo, & Philippo S. R. Ecclesiæ Presbytero missus est à Cælestino ut interesset Synodo; non ipsius Pontificis nomine, sed omnium Occidentalium Episcoporum vicem gerentes, ut ipsi Authores tradunt, qui latè prosequuntur eodem anno 431. quæ in eadem Synodo gesta sunt, & quomodo cum hæreticis disceptatum usque ad anni ejus finem.

- 40 Ephesus ubi Concilium congregatum est, admodum celebris urbs Joniæ in minori Asia, censetur ab Amazonibus condita, insigni Dianæ oraculo nobilis, quæ olim Trichia, Onygia, & Ptolea dicebatur, hodie vulgò *Foglica*, vel Ephesus dicitur. Vide Stephan. & Herodor. Abrah. Ortel. Strabon. Plin. & alios, qui de urbibus disserunt, Calep. verb. *Ephesus*, Nebrissenf. eodem verbo, Padilla in *Chronographia Concilior. ad fin.* ubi de locis, apud quæ celebratæ sunt Synodi, verbo *Ephesus*. An D. Paulus, vel Joannes Apostolus Ephesinam Ecclesiam construxerit, & Evangelium primus ibi annuntiaverit, quæstionis est, de qua post Baron. Spondan. anno 44. num. 11. Illud constat, Apostolum ad Ephesios scripsisse, & ipsi aliquando prædicasse.

Ad Num. 4.

Inter primaria quatuor œcumenica Concilia, 41 quibus Ecclesia maximè illustratur, Chalcedonense ut tempore posterius, ultimam sedem occupat, ut constat ex juribus allatis supra, num. 7. & 16. & ex iis qui statim adducuntur Authoribus. Hoc quod Græci magnam vocant Synodum, Chalcedone initum reperitur autoritate Leonis I. Pontificatus illius anno 12. curante, petente, & favente Marcione Imperatore Orientis anno sui imperii 2. & à Christi nativitate 451. Cecepit celebrari die octava Octobris, finemque accepit Calendis Novembris, ut ex actis ejusdem Synodi apparet. Præfederunt Legati Sedis Apostolicæ Paschasius Lilybæi in Sicilia Episcopus, Lucentius Asculanus Antistes, & Bonifacius S. R. Ecclesiæ Presbyter Cardinalis: & licet Basilius eadem præditus dignitate à Leone ad Concilium fuerit missus, nulla ejus in actis mentio fit, & ita creditur morte, aut alia causa impeditum non interfuisse. Patres non intra moenia civitatis, sed extra in amplissima Basilica S. Euphemie conveniunt, in ejus scilicet secretario, quod qualis locus sit, explicuit Spondan. anno 451. num. 10. Habitæ sunt sessiones tredecim, & actiones septemdecim, de quibus latè post Cardin. Baron. tom. 6. anno 451. a num. 22. Spondan. num. 14. cum seqq. apud eos omnia præmissa exactè observata habentur, quibus jungendi sunt Card. Jacobat. de Concil. lib. 1. art. 7. verf. *Chalcedonense*, Card. Bellarm. lib. 1. de Concil. cap. 5. verf. *Quarto*, Azor. ubi sup. d. cap. 16. verf. *Quartum*, Gualter. in *Chronico*, ad annum 500. pag. 362. August. Barbofa in d. collectan. num. 30. Carril. *Annal.* anno 451. Theatrum vitæ humanæ lit. G. pag. 333. verf. *Quartum Concilium*, Padilla in *Chronograph. Concilior.* fol. 23. Illeleas lib. 2. cap. 14. Onuphr. in *Chronico*. apud quos circa annum Synodi celebratæ diffidium extat, sed nos ut in superioribus, computationem Cardin. Baronii amplexi sumus.

Ibi: *Qua ratione quidam annos Imperii Marciani.*

Imperium Marciani computant Card. Baron. & Spondan. ab anno 450. quo Theodosius junior decessit, de quo consule Jacob. Gualter. ad annum 500. pag. 359. Carril. anno 550. Anton. Cont. in *Fest. Consularib.* Onuphr. in *Chronico*.

Verf. *In hac verò Synodo.*

De Legatis summi Pontificis jam dictum est supra, num. 41. omnesque ibi congesti testantur, eos huic Synodo præfuisse, sicut & D. Covarr. hic tradit.

Ibi: *Convenere autem sexcenti Episcopi.*

Adde his opinionibus S. Leonem epist. 52. ad 43. *Episcop. Gall.* ubi ait, sexcentos ferè Episcopos concurrisse: sed plerisque placet numerus sexcentum triginta, ut testatur Spondan. anno 451. num. 9. ubi alios refert, & ita tenent ferè omnes laudati supra, num. 41. in fin. Est hic observandum cum Spondano *ibidem*, in prima hujus Concilii actione non nisi 347. nomina Præsalum legi, &

& qui acta edidit, numerum duntaxat 300. subduxisse, unde compertum est, in eis dimidiam partem subscriptionum desiderari.

- 44 Adfuere itidem Prælatorum conventui Sacrosancta Evangelia, prout moris erat, in medio confessus super thronum collocata. Card. Baron. *Annal.* tom. 6. anno 451. ubi Spondan. num. 13. August. Barbofa sup. n. 24.

Ibi: *Damnata fuit iterum Nestoriana.*

- 45 Nestorius impius, quem meritò Ephesina generalis Synodus novum Judam vocat, Spondan. anno 431. num. 8. denuò in Chalcedonensi hac Synodo damnatur, ac anathematis mucrone percussitur, cap. 1. §. *Quarta*, 15. *distinct. l. fin. §. Sequentes*, C. de Sum. Trinit. Card. Baron. an. 451. & ibi Spondan. num. 23. Etenim licet hic hæsiarcha anno 436. in deportationem famosissimam, ac deterrimam ab Imperatore Theodosio juniore actus multa pertulerit, respiscere tamen pertinaciter renuit, & tandem ad extreme Thebaidis oras lingua vermibus exesa, putridoque corpore toto miserè perit, sed quoto exilii anno, non constat, Baron. anno 435. a princip. & anno 436. num. 9. ubi Spondan.

- 46 Similiter damnatus est Eutyches Archimandrita Constantinopolitanaus, qui duas naturas in Christo inficiabatur, & solam unam, Divinam scilicet agnoscebat, quem, & alios errores in vulgus edidit anno 448. Card. Baron. eodem anno, & ibidem Spondan. num. 2. De damnatione Eutychetis testantur Concilii acta cap. 1. verf. *Quarta*, 15. *dist. l. ult. §. Sequentes*, C. de Sum. Trinit. l. *Quicumque* 8. C. de heretic. (ubi Eutychanis pœnæ irrogantur, & Eutychetis libri comburi jubentur.) Card. Baron. anno 451. & ibi Spondan. num. 23. August. Barbofa cum alijs supra, n. 30. verf. *Eutychem*, Azor. Card. Bellarm. ac reliqui omnes, quos dedimus supra, n. 41.

- 47 Dioscorus etiam Episcopus Alexandrinus unà cum Nestorio, & Eutyche anathematis sententiam sustinuit, & ut Eutychetis fautor, quem sectabatur, damnatus est, d. cap. 1. verf. *Quarta*, d. l. *Quicumque*, Card. Baron. & Spondan. ubi proxime, Aug. Barbofa verf. *Ejus adefensorem*, & alii num. proximo, & 41. laudati.

- 48 Chalcedon, ubi Synodum istam peractam esse constat, est urbs Bithyniæ in Asia minori, juxta bosphorum Thracium, à Megarenibus condita, quondam oppidum cæcorum dicta, nunc vulgò Chalcedonia vocitatur: habet ex opposito Byzantium, seu Constantinopolim, de qua Plin. lib. 5. cap. ult. Mela lib. 2. Strab. lib. 12. Abrah. Ortelius in suo *Theaur. Geograph. verb. Chalcedon.* Calepin. eod. verb.

- 49 Illud autem de Chalcedonensi Concilio antea præmissis adjicere placet, quod licet ipsum Leo Pontifex epistolis ad singulos Episcopos missis, qui jam Epheso recesserant, approbaverit quoad definitiones de Fide, & hæreticorum damnationem, expressim tamen irritum reddidit decretum de prerogativa Ecclesiæ Constantinopolitanæ per Anatolium fraudulenter extortum, de quibus post Baron. Spondan. anno 452. n. 3. & anno seq. num. 1. & nos latius supra, cap. proximo, n. 177.

- 50 Sciendum est itidem, plurima adversus auctoritatem hujus Synodi hæsiarchas, eorumque fautores, ac sequaces machinatos fuisse, ut videre est apud Baron. & Spondan. anno 451. cum seqq. ac

tandem jussu Anastasii Imperatoris acta originalia flammis sunt tradita, qui impia facinora, ut hæresi infectus, in Catholicos perpetravit. Vide Baron. anno 511. & ibi Spondan. n. 3.

Verf. *Hæc sunt quatuor Concilia.*

Vide supra, hoc cap. num. 1. D. Gregor. lib. 1. 52 epist. 24. ubi inquit, quatuor hæc Concilia non minus quàm sacra Evangelia venerari, in quibus velut in quadrato lapide sanctæ Fidei structura consistit, quæ refert Gratianus in cap. *Sicut* 15. *distinct.* & in cap. 1. verf. *Ister caetera*, ead. *dist. flumina Paradisi nuncupantur*. Licet autem plura deinceps Pontificis autoritate convocata, & confirmata universalialia existant Concilia, quæ quoad Fidei dogmata infallibilem continent veritatem; tamen inter ea omnia illa quatuor prima in majori veneratione habentur, ac peculiari devotione coluntur. Unde eximus Theodosius Cœnobita anathema dixit eis; qui quatuor sanctas Synodos non tanti æstimaverit quanti quatuor Evangelia. Spondan. anno 511. n. 4.

Ibi: *Sed & Gelasium alia multa Concilia præcesserunt.*

Nullum tamen generale antecessit; nam Gelasius obiit anno 496. Spondan. post Baron. eod. anno, num. 1. & prædiximus supra, cap. 14. num. 1. & quinta Synodus œcumenica congregata est Constantinopoli anno 553. Vigilio Pontifice, & Justiniano Imperatore, ut refert Aug. Barbofa in cap. *Sicut*, *dist. 15.* Card. Baron. anno 553. num. 20. & ibi Spondan. num. 3. cum seqq. Jacob. Gualter. in *Chronico*. ad annum 600. pag. 490. Azor. *Instit. Moral.* part. 2. lib. 5. cap. 16. verf. *Quintum generale*. Theatrum vitæ humanæ lit. C. pag. 333. verf. *Quintum generale*. Quapropter Gelasius quatuor universalium Conciliorum meminit, quæ illic usque sunt peracta; alia enim nationalia fuere, vel provincialia, quæ extra regionem, vel provinciam, ejus Prælati convocati sunt, non obligant, unde in Proverbium abiit, *Arctici Parisiensium non transeunt Alpes*, u-observat Barbofa in collect. ad cap. 1. num. 7. 15. *distinct.* Excipitur tamen cum summus Pontifex accesserit Italiae, vel cujusque provinciæ Episcopis quicquam statuit pro universa Ecclesia, quia hoc ab omnibus recipi debet tanquam in Synodo generali definitur: qua ratione hujusmodi Concilia, quanvis absolute generalia non sint, autoritate tamen universalialia vocantur, de quibus vide prænotata supra, num. 2. & 4.

Ibi: *Et quæ ad hanc usque diem.*

Hæc juxta distinctionem modò præmissam exaudiri debent de Synodis generalibus, aut quæ à Pontifice congregata sunt pro communi totius Ecclesiæ bono ac regimine Generalia Concilia usque ad Tridentinum inclusivè, 21. enumerat Azor. d. cap. 16. & seq. Theatrum vitæ humanæ ubi nuper, usque ad pag. 339. Jacob. Gualter. ad annum 1600. pag. 736. ubi de Tridentino, 18. duntaxat à Pontifice confirmata asseverat. Padilla in *Chronographia Concilior.* fol. 90. Tridentinum vigesimum facit. Quibus autem Conciliis per se summus Pontifex præfederit, sive generalibus, sive non, habetur apud Padill. in princ. *Chronolog.*